

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Asan/5/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200374
Dátum vydania rozhodnutia: 22.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5016200374.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): JUDr. S. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., proti žalovanej: Slovenská advokátska komora, so sídlom Kolárska 4, Bratislava, právne zastúpená: JUDr. Eva Bušová, advokátka so sídlom Tobrucká 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej Sp.zn. II.ODS-6/15:1181/2013 zo dňa 12. novembra 2015, rozhodujúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/58/2016-67 zo dňa 10. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/58/2016-67 zo dňa 10. januára 2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením č.k. 20S/58/2016-67 zo dňa 10. januára 2017 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej Sp.zn. II.ODS-6/15:1181/2013 zo dňa 12.11.2015. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 170 písm. a/ S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov konania ich náhradu nepriznal.

2. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 21.03.2016, doručenou krajskému súdu elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu (e-mailom) dňa 21.03.2016, doplnenou originálom podaným na pošte dňa 23.03.2016, domáhal okrem iných aj preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory, so sídlom v Bratislave, Sp.zn. II.ODS-6/15:1181/2013 zo dňa 12.11.2015, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie DS VI.-126/2013:1181/2013 zo dňa 15.01.2015. Konanie je na krajskom súde vedené pod sp.zn.20S/39/2016.

3. Uznesením č.k. 20S/39/2016-48 zo dňa 06.04.2016 krajský súd vylúčil preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odvolacieho disciplinárneho senátu žalovanej Sp.zn. II.ODS-6/15:1181/2013 zo dňa 12.11.2015 na samostatné konanie, ktoré konanie je vedené na krajskom súde pod sp.zn.20S/58/2016.

4. Krajský súd mal z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že napadnuté rozhodnutie žalovanej bolo žalobcovi doručované do vlastných rúk, s tým, že žalobca si vyhradil doručovanie zásielok do poštového priečinku. Zásielka s napadnutým rozhodnutím prišla na poštu Námestovo dňa 11.01.2016, ktorý dátum je v zmysle § 25 ods. 4, tretia veta zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) dňom uloženia zásielky, ako to vyplýva z doručeny. Lehota troch dní podľa § 25 ods. 4, štvrtá veta Správneho poriadku začala plynúť prvým dňom po uložení zásielky, t.j. 12.01.2016. Tretí deň uloženia pripadol na deň 14.01.2016 (štvrtok). Tento deň je dňom doručenia napadnutého rozhodnutia v zmysle § 25 ods. 4, štvrtá veta Správneho poriadku. Krajský súd v tejto súvislosti uviedol, že podmienkou vzniku tejto fikcie doručenia je zachovanie predpísaného postupu doručovania. Zásielka sa môže považovať za doručenu tzv. náhradným spôsobom len za predpokladu, že adresát mal reálnu možnosť vyzdvihnúť si zásielku na pošte a oboznámiť sa s jej obsahom - rovnako ako pri vzniku fikcie doručenia podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku (rovnako uznesenie NS SR sp.zn. 8SŽi/5/2014).

5. Zdôraznil, že nesplnenie podmienok fikcie doručenia musí preukázať adresát takejto zásielky, pretože riadne vyhotovená doručenka má povahu verejnej listiny. Ako verejná listina preukazuje pravdivosť toho, čo sa v nej potvrdzuje a je dôkazom, že sa písomnosť doručila, teda aj že nastala fikcia, ak nie je preukázaný opak. To znamená, že pre ňu platí vyvrátená domnienka jej správnosti, pričom jej správnosť sa v súdnom alebo správnom konaní nedokazuje, dokazuje sa len jej prípadná nesprávnosť. V zmysle vyššie uvedeného žalovaná ani krajský súd nemajú právo ani povinnosť nesprávnosť doručeny skúmať bez konkrétnych tvrdení a dôkazov ohľadne preukázania opaku (rovnako uznesenie NS SR sp.zn. 10SŽd/20/2011 zo dňa 25.04.2012).

6. Žalobca splnenie týchto podmienok v podaní zo dňa 13.07.2016 namietal a tvrdil, že: 1/ Pošta Námestovo 1 mu riadne a včas neoznámila príchod zásielky žalovanej na predpísanom tlačive, ktoré mala vložiť do jeho poštového priečinku a 2/ že sa v čase plynutia trojdňovej lehoty v meste Námestovo nezdržoval. Preto krajský súd vykonal dokazovanie k týmto tvrdeným skutočnostiam dopytom na Slovenskú poštu, a.s., keďže bola namietaná fikcia doručenia rozhodnutia žalovanej. Z oznámenia pošty zo dňa 07.09.2016 vyplýva, že žalobca má na pošte Námestovo 1 zriadený poštový priečink P.O.BOX č. 72. V zmysle Obchodných podmienok príchod zásielok, ktoré nie je možné vložiť priamo do priečinka (napr. doporučené zásielky, úradné zásielky, ...) oznámi SP objednávateľovi prostredníctvom tlačiva SP, zanechaného v priečinku. Príchod zapísaných zásielok do priečinka bude objednávateľovi oznámený aj e-mailom v prípade, ak o to požiadal. Na základe oznámenia si objednávateľ môže vyzdvihnúť zásielku pri priehradke pošty. Zásielky vydá pošta objednávateľovi počas plynutia ich odbernej lehoty.

7. Vo vzťahu k žalobcom tvrdenej skutočnosti, že Pošta Námestovo 1 žalobcovi riadne a včas neoznámila príchod zásielky žalovanej, krajský súd vychádzal z dôkazov zistených v konaní pod sp.zn. 20S/59/2016, ktorého účastníkom ako žalobca bol JUDr. S. C. (žalobca v tomto konkrétnom konaní), a teda uvedené dôkazy sú mu známe (úradný záznam o nazretí do súdneho spisu sp.zn. 20S/59/2016 JUDr. S. C. zo dňa 30.12.2016). Ide o oznámenie Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 04.10.2016, z ktorého mal krajský súd preukázané, že žalobca požiadal o používanie poštového priečinka č. 72, to znamená, že zásielky sa nedoručujú, ale hneď po príchode na poštu ukladajú do P. O. BOXu. Pokus o doručenie a opakované doručenie sa nevykonáva, adresát si poštu vyberá pri priehradke pošty podľa vlastného uváženia. O tom, že má adresát uložené aj doporučené a úradné zásielky, je upovedomený, keď si vyberá poštu. Z oznámenia ďalej vyplýva, že žalobca má nastavené aj elektronické oznamovanie o uložení zásielok na e-mailovú adresu a@b.c, to znamená, že žalobcovi sa oznamuje príchod zásielky písomne aj elektronicky. Ďalej krajský súd vychádzal z oznámenia Slovenskej pošty a.s. zo dňa 20.10.2016 zabezpečeného taktiež v konaní sp.zn. 20S/59/2016, z ktorého mal krajský súd ďalej za preukázané, že žalobca požiadal o službu Časové doposielanie na adresu N. od 26.08.2006, ktoré je od tohto dátumu aj realizované. Zásielky pre žalobcu sa ukladajú do N.. Na základe žiadosti žalobcu mu Slovenská pošta na určenú e-mailovú adresu zasiela informácie o príchode zapísaných zásielok do prideleného priečinka, a to už odo dňa 26.8.2006. Na základe uvedených skutočností mal krajský súd za preukázané, že príchod zásielky, ktorej obsahom bolo napadnuté rozhodnutie žalovanej, bol žalobcovi

riadne oznámený spôsobom, ktorý si sám objednal ako doplnkovú službu u Slovenskej pošty, a.s.. Nie sú teda pravdivé jeho tvrdenia, že mu príchod zásielky nebol riadne a včas oznámený, ani že pošta Námestovo nedodrжала postup podľa § 25 ods. 4 Správneho poriadku.

8. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu v podaní zo dňa 13.07.2016, že v čase doručovania zásielky žalovanej a plynutia trojdňovej úložnej lehoty sa nezdržoval v meste Námestovo a nemal reálnu možnosť si vyzdvihnúť a prevziať zásielku žalovanej, krajský súd výzvou zo dňa 18.08.2016 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní súdu preukázal relevantnými a objektívnymi dôkazmi toto tvrdenie. Žalobca faxovým podaním zo dňa 23.10.2016, doručeným súdu dňa 24.10.2016, krajskému súdu oznámil, že zasiela rovnopis Čestného vyhlásenia svedka zo dňa 22.10.2016, s tým, že toto podanie zasiela telefaxom a zároveň doporučene. Ku dňu vydania tohto uznesenia žalobca uvedené podanie ani čestné vyhlásenie krajskému súdu nedoručil, teda nijakým spôsobom nepreukázal svoju neprítomnosť v meste Námestovo v čase doručovania napadnutého rozhodnutia žalovanej. Pritom otázka zdržiavania sa v mieste bydliska je otázkou skutkovou. Pokiaľ účastník konania, voči ktorému svedčí fikcia náhradného doručenia, tvrdí, že v čase doručovania zásielky správneho orgánu sa v mieste bydliska nezdržoval, zaťažuje ho dôkazné bremeno svoje tvrdenie preukázať spôsobom nevzbudzujúcim akékoľvek pochybnosti (rozsudok NS SR č.k. 6Sžo/101/2014 zo dňa 16.12.2015).

9. Krajský súd taktiež poukázal na nález Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 278/2011-13 zo dňa 16.06.2011, v ktorom ústavný súd uviedol (s poukazom na svoj nález sp.zn. I. ÚS 119/07 zo dňa 27.09.2007, v ktorom uviedol, že ak je adresátom dostatočne preukázané, že záver o predpoklade náhradného doručovania bol nesprávny, ide o doručovanie neúčinné), že „dôkazné bremeno preukázať, že adresát sa v čase doručovania v mieste doručovania nezdržoval, znáša adresát, a nie správny orgán. Ani čestné vyhlásenie adresáta, že sa v mieste bydliska nezdržoval v čase doručovania, však na unesenie dôkazného bremena nepostačuje, lebo ide iba o tvrdenie. Je potrebný aj objektívny dôkaz preukazujúci, že v kritickom čase bol na inom mieste.“ Tiež poukázal na nález Ústavného súdu SR, ktorý vo svojom náleze sp.zn. II.ÚS 507/2012-37 uviedol, že uznesením Najvyššieho súdu SR č.k. 10Sžd/20/2011 zo dňa 25.04.2012, v ktorom Najvyšší súd SR poukazuje na nález Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 278/2011-13 zo dňa 16.06.2011, nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR alebo práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a preto sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú, a to z toho dôvodu, že s poukazom na obsah cit. odôvodnenia uznesenia NS SR dospel k záveru, že najvyšší súd dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktoré sťažovateľ v odvolaní nastolil.

10. Napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené v zmysle § 25 ods. 4, štvrtá veta Správneho poriadku. Ide o špeciálne ustanovenie k ostatným ustanoveniam o doručovaní, pričom tento typ doručovania je spoločný či už pre fyzické osoby, právnické osoby alebo fyzické osoby - podnikateľov (terminus technicus „adresát“ uvedený v tomto ustanovení). Ak si teda adresát vyhradil doručovanie do poštového priečinku (P. O. Box), v týchto prípadoch sa dátum príchodu zásielky považuje za dátum uloženia. Fikcia doručenia v týchto prípadoch nastáva, ak si adresát zásielku nevyzdvihne, uplynutím lehoty troch dní od uloženia zásielky, aj keď sa adresát o tom nedozvedel. Napadnuté rozhodnutie bolo doručené dňa 14.01.2016 a od tohto dňa začala plynúť lehota na podanie žaloby podľa § 181 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 491 ods. 1, 2 S.s.p.. Skutočnosť, že po tomto dni v odbernej lehote na pošte žalobca rozhodnutie fyzicky prevzal, nemá vplyv na moment riadneho doručenia zásielky fikciou doručenia na tretí deň po uložení zásielky na pošte, a teda ani na moment začatia plynutia lehoty na podanie správnej žaloby. Následné fyzické doručenie tejto písomnosti do vlastných rúk žalobcu nie je právne relevantné v prípade, ak nastúpila fikcia doručenia už pred týmto faktickým doručením, a to ani vo veciach správneho trestania (rovnako rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 8Sžo/88/2010).

11. Napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi v zmysle § 25 ods. 4, štvrtá veta Správneho poriadku doručené dňom 14.01.2016 (štvrtok). Posledný deň dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby pripadol na 14.03.2016 (pondelok). Žalobca podal žalobu na krajský súd až dňa 21.03.2016. Na základe uvedených skutočností - žaloba podaná elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu (e-mailom) dňa

21.03.2016, doplnená originálom podaným na pošte dňa 23.03.2016, bola podaná po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby. O oneskorenom podaní žaloby svedčí podľa názoru krajského súdu aj tá skutočnosť, že samotné písomné vyhotovenie žaloby bolo datované až po uplynutí tejto lehoty (dňa 21.03.2016). Preto krajský súd postupom podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. d/ S.s.p. žalobu odmietol.

12. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca - sťažovateľ z dôvodov uvedených v ustanovení § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a j/ S.s.p. kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Mal za to, že krajský súd nezákonným odmietnutím žaloby porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces. V súvislosti s dôvodom odmietnutia žaloby (oneskorene podaná žaloba) uviedol, že na doručenke rozhodnutia žalovanej, ktoré bolo predmetom tohto preskúmvacieho konania je uvedené, že napadnuté rozhodnutie mu bolo doručené dňa 21.01.2016, pričom zákonná dvojmesačná lehota na podanie žaloby mu uplynula dňa 21.03.2016, t.j. v deň kedy bola jeho žaloba doručená emailom a telefaxom na krajský súd. Originál správnej žaloby bol doručený krajskému súdu dňa 24.03.2016, t.j. v zákonnej trojdňovej lehote v zmysle § 42 ods. 1 O.s.p. Z uvedeného podľa sťažovateľa vyplýva, že žalobu podal včas. V tejto súvislosti poukázal i na to, že na origináli žalobou napadnutého rozhodnutia je vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti dňom 21.01.2016. Krajský súd bezdôvodne bez toho, aby to namietala žalovaná skúmal okolnosti doručovania napadnutého rozhodnutia a dospel k nesprávnemu právnemu názoru, že napadnuté rozhodnutie žalovanej mu bolo podľa § 25 ods. 4 štvrtá veta Správneho poriadku doručené dňa 14.1.2016. V tejto súvislosti dal do pozornosti nález Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS127/07, podľa ktorého úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Taktiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžo/101/2015 zo dňa 30.03.2016, z ktorého vyplýva, že k aplikácii ustanovení náhradného doručenia môže dôjsť iba v prípade, že nedošlo k reálnemu doručeniu, čo nie je daný prípad. Nestotožnil sa ani s názorom krajského súdu, že v čase doručovania napadnutého rozhodnutia a plynutia trojdňovej úložnej lehoty sa sťažovateľ zdržiaval v meste Námestovo a že mal reálnu možnosť si vyzdvihnúť napadnuté rozhodnutie. Opätovne namietal, že Slovenská pošta a.s. mu riadne a včas neoznámila príchod zásielky - napadnutého rozhodnutia, možnosť prevzatia zásielky a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré mala vložiť do jeho poštového priečinku, čím nebol dodržaný postup podľa § 25 ods. 4 Správneho poriadku. Záverom uviedol, že v predmetnej veci ide o tzv. prekvapivé rozhodnutie krajského súdu, ktoré je v rozpore s platnou judikatúrou a princípom právnej istoty.

13. Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti nebolo podané.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľa (§ 453 ods. 1 a 2 S.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p. a po jej preskúmaní dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

15. Podľa § 2 ods. 1 S.s.p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 2 ods. 2 S.s.p., každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p., správne súde v správnom súdnictve preskúmvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 181 ods. 1 S.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

19. Podľa § 98 ods. 1 písm. d/ S.s.p. správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná oneskorene.

20. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bolo uznesenie krajského súdu č.k. 20S/58/2016-67 zo dňa 10. januára 2017, ktorým odmietol žalobu sťažovateľa z dôvodu, že sťažovateľ podal správnu žalobu po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty. Správny súd aplikáciu ustanovenia § 98 ods. 1 písm. d/ S.s.p., odôvodnil tým, že sťažovateľ si vyhradil doručovanie zásielok do poštového priechinku (P.O.Box), pričom dátum príchodu zásielky 11.01.2016 sa považuje za dátum uloženia a keďže zásielka nebola vyzdvihnutá do troch dní od jej uloženia, uplatnením fikcie doručenia sa posledný deň tejto lehoty, t.j. 14.01.2016 považuje za deň doručenia, aj keď sa sťažovateľ o uložení nedozvedel. Správny súd mal za to, že zásielka s napadnutým rozhodnutím žalovanej sa považuje za doručenie sťažovateľovi dňa 14.01.2016 i keď ju fyzicky prevzal až dňa 21.01.2016, na základe čoho konštatoval, že sťažovateľ podal žalobu na správnom súde oneskorene.

21. Podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

22. Podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

23. Podľa § 25 ods. 4 Správneho poriadku ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priechinku, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priechinku. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený priechinok, pošta tieto zásielky neoznamuje. V oboch prípadoch sa dátum príchodu zásielky považuje za dátum uloženia. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

24. Najvyšší súd v súvislosti s posudzovaním dôvodnosti námietok sťažovateľa uplatnených v kasačnej sťažnosti z obsahu administratívneho spisu zistil, že napadnuté rozhodnutie žalovanej Sp.zn. II.ODS-6/15:1181/2013 zo dňa 12.11.2015 bolo uložené do sťažovateľom vyhradeného poštového priechinku dňa 11.01.2016, ktorá skutočnosť vyplýva z doručenky pripojenej k napadnutému rozhodnutiu. Na uvedenej doručenke je zároveň i dátum a podpis svedčiaci o tom, že sťažovateľ si predmetnú zásielku fyzicky prevzal dňa 21.01.2016. Žalovaná na svojom rozhodnutí vyznačila právoplatnosť dňom 21.01.2016. Správny orgán sa teda zásielka nevrátila ako nedoručená. Doručenka tak súčasne obsahuje údaj o príchode zásielky resp. jej uložení do poštového priechinku ako i údaj o jej reálnom prevzatí sťažovateľom.

25. Doručovanie písomnosti správnym orgánom účastníkom správneho konania je upravené v ustanoveniach § 24 až § 26 Správneho poriadku.

26. V predmetnej veci považoval kasačný súd za kľúčové zaujať právny názor k otázke vzájomného vzťahu medzi ustanovením upravujúcim doručovanie písomnosti do vlastných rúk podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku a ustanovením upravujúcim náhradné doručenie písomnosti tzn. fikciu doručenia podľa § 25 ods. 4 Správneho poriadku.

27. V súvislosti s výkladom a aplikáciou vyššie uvedených zákonných ustanovení je potrebné uviesť, že ustanovenie § 25 ods. 4 Správneho poriadku má vo vzťahu k ustanoveniu § 24 ods. 1 Správneho poriadku subsidiárny charakter a teda pristúpiť k aplikácii náhradného doručenia možno iba za predpokladu, že písomnosť určená do vlastných rúk nebola adresátovi reálne doručená. V predmetnej veci je nepochybné, že doručenie žalobou napadnutého rozhodnutia tak uplatnením fikcie doručenia v zmysle § 25 ods. 4 Správneho poriadku ako i jeho faktické prevzatie v zmysle § 24 ods. 1 Správneho poriadku preukazuje jedna doručenka. V danom prípade tak došlo ku konkurencii zákonných spôsobov doručovania písomnosti určenej do vlastných rúk, keďže sťažovateľ si napadnuté rozhodnutie dňa 21.01.2016 fakticky prevzal. Kasačný súd zastáva názor, že v prípade, ak z doručenky vyplýva faktické prevzatie písomnosti určenej do vlastných rúk, nie je dôvodné skúmať ďalšie skutočnosti týkajúce sa jej náhradného doručenia, keďže toto doručenie má vo vzťahu k reálnemu doručeniu subsidiárny charakter. Preferenciu inštitútu náhradného doručenia na základe tohto istého dôkazného prostriedku (doručenky) aj s poukazom na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (nález II. ÚS 65/2010-49) nemožno považovať za ústavne konformné podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR v spojení s čl. 46 ods. 2 Ústavy SR.

28. Pokiaľ sa týka aplikácie ust. § 25 ods. 4 Správneho poriadku je potrebné uviesť i to, že sťažovateľ síce mal vytvorený poštový priechod (P.O.Box.) a zároveň mal nastavené aj elektronické oznamovanie o uložení zásielok, avšak nebolo preukázané splnenie ďalších podmienok odôvodňujúcich aplikáciu tohto ustanovenia, t.j., či sťažovateľ bol riadne a včas upovedomený o príchode zásielky, o možnosti jej prevzatia a odbernej lehote na predpísanom tlačive, z čoho nebolo možné spoľahlivo vyvodiť záver o dodržaní postupu v zmysle § 25 ods. 4 Správneho poriadku.

29. Najvyšší súd však na tomto mieste opätovne zdôrazňuje, že v danej veci k reálnemu prevzatiu napadnutého rozhodnutia sťažovateľom došlo. V prípade, že adresát zásielky, v tomto prípade sťažovateľ si zásielku osobne prevzal na pošte, je vylúčené aplikovať inštitút náhradného doručenia. Takýto postup by bol v rozpore s účelom a zmyslom ustanovenia upravujúceho inštitút náhradného doručenia, ako aj v rozpore s princípom právnej istoty.

30. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dodáva, že judikatúra najvyššieho súdu nebola vo veci uplatnenia fikcie doručenia v zmysle § 24 ods. 2, resp. § 25 ods. 4 Správneho poriadku jednotná. Napríklad ešte v rozhodnutí sp.zn. 10Sžd/20/2011 zo dňa 25.04.2012, (na ktoré sa odvolával i krajský súd) senát najvyššieho súdu uviedol, že ak sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky, považuje sa posledný deň trojdňovej lehoty uloženia zásielky za deň jej doručenia a to aj v prípade, že sa adresát o uložení zásielky nedozvedel, príp. sa o uložení dozvedel, ale si ju vyzdvihol až po uplynutí tejto trojdňovej lehoty. Z posledných rozhodnutí najvyššieho súdu napr. sp.zn. 3Sžp/6/2013 zo dňa 17.09.2013, 4Sžo/67/2014 zo dňa 06.10.2015, 4Sžo/85/2015 zo dňa 01.03.2016, 3Sžo/101/2015 zo dňa 30.03.2016, 6Sžo/81/2015 zo dňa 25.01.2017, 3Sžo/245/2015 zo dňa 26.04.2017 je možné aj v tejto otázke konštatovať určitý názorový posun senátov najvyššieho súdu, keďže i uvedené rozhodnutia odôvodňujú prednosť faktického doručenia zásielky pred fiktívnym s akcentom na princíp právnej istoty.

31. Najvyšší súd s poukazom na vyššie citovanú právnu úpravu ako i aktuálnu judikatúru najvyššieho súdu mal za to, že napadnuté rozhodnutie žalovanej Sp.zn. II.ODS-6/15:1181/2013 zo dňa 12.11.2015 bolo sťažovateľovi doručené dňa 21.01.2016, a preto zákonom stanovená lehota dvoch mesiacov na podanie správnej žaloby začala sťažovateľovi plynúť dňa 22.01.2016, posledným dňom uvedenej lehoty na podanie správnej žaloby bol 22.03.2016. Vzhľadom na to, že sťažovateľ podal žalobu na krajskom súde elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu (e-mailom) dňa 21.03.2016 a doplnil ju originálom podaným na pošte dňa 23.03.2016 najvyšší súd konštatuje, že zákonom stanovená lehota na podanie správnej žaloby bola zachovaná.

32. Vzhľadom na to, že v danej veci neboli splnené zákonné podmienky, ktoré by odôvodňovali odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. d/ S.s.p., kasačný súd napadnuté uznesenie správneho súdu postupom podľa § 462 ods. 1 S.s.p. z dôvodu uvedeného v ustanovení § 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou správneho súdu bude v ďalšom konaní žalobu vecne prejednať s tým, že v rámci meritórneho prieskumu napadnutého rozhodnutia sa vysporiada s

námietkami účastníkov konania a svoje rozhodnutie náležite odôvodní.

33. Podľa § 469 S.s.p., ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

34. Súčasne krajský súd v novom rozhodnutí opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 S.s.p.).

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.